

ul az Esztergomi Kulturális Egyesület megalakulását „Új barázdát szánt az EKE?” címmel adtuk hírül. Ez a Solohovtól kölcsönzött szocreál cím sokaknak nagyon tetszett. Máskor az ilyen olyan pártok jól-rosszul megfogalmazott követeléseit-állításait kellett (volna) közölnünk. Az egyikben például azt olvastam. „Szent István országa fölött végre szakadoznak már a fekete vásznak...” (A közlést szerencsére sikerült elhárítanunk.)

Egy idő után még a pártbizottságra is meghívtak egy kerekasztal-beszélgetésre, hiszen már ott is úgy gondolták, hogy szükség lenne egy városi lapra. (Az általuk kiszemelt főszerkesztő is jelen volt.)

És az 1990-ben felállt, szabadon választott új önkormányzat is vállalt bennünket – elsősorban a képviselővé lett Nagyszőlősi Tibornak köszönhetően –, így már az anyagiak is nagyobb biztonsággal álltak rendelkezésre.

Igazán egy jelentős ellenségünk volt: a közöny. Hiába próbálkoztunk, csak néhány száz példányban tudtuk kiadni a lapot. Jómagam az ingyenessé tételre voksoltam, de szerkesztőtársaim rendre leszavaztak, mondván, csak annak van igazán értéke, amelyért fizetünk.

Végezetül csak azt mondhatom: nagyszerű emberekkel dolgozhattam együtt – egy különlegesen izgalmas, sorsfordító korban.

Veszprém, 2015. december 21.

A szerző 1986–91 és 1992–95 között volt az Esztergom és Vidéke 1986-tól 2007-ig kiadott új sorozatának főszerkesztője. A következő számunkban Bencze Csaba Attila, az EVID 2007-es megszűnése előtti utolsó főszerkesztője feljegyzéseiből közlünk részleteket.

Nyilasi Tibor pasztellképé

Héregi Eszter

Mondd el!

Hát most majd mondd el, kedvesem
Amit nem mondtál el még sohasem
Szívemmel hallgatom szavad
Bízd rám egészen magad!
Karom rengető bölcsődül legyen
Ölelj át, lehunyom szemem.

Csak hallgatásod hallom, kedvesem
Nehéz kő mozdul nehezen
Bánatok ülnek szemedben,
Bánatok laknak szívedben.

Égig érő fa

Vizet forrásból vettem
Napmelegbe törülköztem.
Táplálkoztam tiszta léggel
Alkonyatkor hús szelekkel elbeszéltem
Égig nőttem
Csillagokkal öltözködtem.

Tövemhez is fejszét vágtak,
Ágaim is nyesegették
Forrásomból vizet vettek
Tiszta legem megfertezték
Alkonyatkor rikoltoztak
S ím kiálltam
S ím megálltam.

Vizet forrásból vettem
Napmelegbe törülköztem
Anyaföldbe gyökereztem
Égig nőttem
Csillagokkal öltözködtem
Vaj' a SÁRKÁNY megbír vélem?

Csendélet

Húsos paprika, színe vér
Halomban véle sárga, zöld
A tányér széle kék
Bele lágy-ívű mandula került
Paradicsomok serkenő levén
Dongók, legyek lakmároznak
A fények billegve táncolnak, játszanak
Emitt meg kések, balta, ragyogó üvegek
Sorakoznak.